

SZABAD ÖTLETEK JEGYZÉKE

Olyan közel férkőzik hozzám,

hogyan megtudja, mivel kínozhat, zsarolhat

*

Soha nem szeretted feltétlenül,

mindig ki kellett érdemelnem kegyed

*

Telistele jószándékkal

nagy buzgalommal kövezed utam a földi pokolba

Álbarátok befogadása és megtartása

Írta: Jenő -

*

Pihenni vágyó vendégként fogadom, ő dologházat varázsol otthonomból...

*

Ahogy anyáskodva végignéz lakásomon,

kínosan érzem, milyen szegényes

*

Ha már kudarcot vallott,

„nagy bölcsen” engem is lebeszél a páros életről

*

Erőszakmentes szirénhangoddal

elcsábítasz, lefejvadászol szektádnak...

*

Engem agitálsz ezerrel arról,

amiről még te sem vagy meggyőződve

*

Ugye csak nekem akarsz jót,

amikor magad alá szervezel az Amway-ben?

*

Elhitetnéd velem is:

megfogtam az isten lábát, és pilótajátékra hívsz

*

Abban a hiszemben tartasz,

hogyan igaz jó barátom, s így nem keresem

*

Hiúságom kihasználva addig-addig hízelegsz,

míg kiénekled a sajtot...

*

Te csak jót mondasz nekem rólam,

de nem őszintén: pont így ártasz!

*

Azért dicsérsz mindenben „agyba-főbe”,

hogy erősítsd a kapcsolatunkat

*

Hízalgésed gátolja igaz önismeretem:

így rosszul választok pályát, társat

*

Anyagi és szellemi kiskorúságba tartasz,

hogyan élethosszig anyáskodhass

*

Segítőkézségemmel visszaélve

mindig kérés-kérés: pumpolsz engem

*

Barátian ölelgetve

kitapogatom gyenge pontjaim, hogy majd odadőljél?

*

Magadhoz láncolsz, érzelmi függésben tartasz,

majd csicskázatsz...

*

Nagyon keveset vársz el tőlem

elhitetve, hogy nem vagyok képes többre

*

Fokozat nélkül túl magas követelményeket támaszt: kudarc s csőd a vége

*

Kapcsolatunk megszakadásától félve

nem szembesít élethazugságaimmal!

*

Illúziókba ringat:

csak hadd higgyem, tényleg énekes pályára termettem

*

Te csak az igazat mondtad...

de rosszkor és rosszul, így lebunkóztál vele

*

Atyáskodva bábuként dróton rángatsz:

te jobban tudod, mi a jó nekem

*

Ismeri érzékenységemet,

mégis egy poénért kockára teszi barátságunkat

*

A tanár-diák kapcsolat megszűnte után is

osztályozod jó-rossz válaszaim

*

Türelmetlenül-figyelmetlenül hallgat:

Ő már tudja is, mit akarok mondani

*

Annyira imádod magad,

hogy istenként engem is a képedre formálnál

*

Évek óta hallgatlak,

mégis a leglényegesebbeket elhallgattad magadról?!

*

A tanácsomat kéred,

de nekem kínvallatni kéne téged a tényfeltáráshoz?

*

Időm s szellemi energiám áldozom a jó tanácsért,

de alig fontolod meg...

*

Éjszakán át gyötröm magam életproblémáid megoldásán, te meg lazán egyből elveted

*

A legváratlanabb időpontokban törsz rám

halaszthatatlan ügyeiddel

*

Addig van mellettem,

míg jól megy sorom vagy ennek várományosa vagyok

*

Amikor már minden tudásom „leszívtad”,

köszönet nélkül odébbállsz?

*

Természetesnek veszed,

hogyan te mindig csak kérsz, én pedig adok

*

Nem teszel fel oly kérdést,

amire elmondhatnám: tőle mire lenne szükségem

*

Hogyan ne bízzam el magam,

sose ad nekem igazat, és sohasem dicsér...

*

Nagy „szeretetedben”

féltékenyen elűzöd mellőlem potenciális barátaim

*

Addig „barátkozol” velem,

míg mindenben helyeselek, szolgállok neked

*

Velem csak akkor foglalkozol,

ha már minden más dolgod befejezted?

*

„Ha ló nincs, számár is jó” alapon

fordul hozzám, csinál velem programot

*

Én komolyan veszem adott szavát,

ő meg szeret könnyelműen ígéretet

*

Nehezen fordulok hozzá szorultságomban:

kalács helyett tanácsot ad...

*

Kisebb kérésem ritkán utasítja vissza,

de érezteti: mekkora a szívesség

*

Ha külső támadás, inzultus ér,

nem állsz ki mellettem, semleges maradsz

*

Válóperedben elvárod:

másik barátom, ex-társad ellenében álljak melléd?

*

Ő elsősorban az emberiség barátja,

„kicsinyes” gondjaimmal zavarnám...

*

Életművészként megkomponált napjaidat

csip-csup ügyeimmel elrontsam?

*

Lelki elesettségem kihasználva

életmentő akcióként szervez be szektába

*

Holtodiglan atyai jóbarát akarsz lenni,

aki vájkálhat a magánéletemben?

*

Ha anyagilag segített,

akkor jogot formál életem totális ellenőrzésére...

*

Valahogy mindig akkor hagysz ki,

amikor nagyon jó a programod...

*

Szégyenérzet keltésével

elérnéd természetes vágyaim elfojtását

*

Annyira fokozod az izgalmat, hangsúlyozod a tétet,

hogyan begörcsölök

*

Bagatellizálsz kihívásom,

miattad lógom el a felkészülést, s megbukok

*

Az első kedves szóra

már terhesen bizalmaskodsz, bratyizni kezdesz...

*

Azt hitted, hogy neked használt,

így nekem is adsz „életelixír” drogokat

*

Nem akarsz egyedül ázni-fázni:

visszahozatod a tündérrel tesóidat...

*

Magadtól soha nem veszed észre,

hogymost te nekem miben segíthetsz?

*

Amikor segítséget ajánlok neki,

nem hallja ki mögüle a segélykiáltásom...

*

Úgy tesz mintha nekem segítene,

pedig csak üdvözlési jópontokat gyűjt

*

Kampányszerűen lerohan

az általa elképzelt segítséggel, majd ismét el...

*

Nem vagy non stop elérhető,

önkényesen kitűzől nekem fogadóórákat

*

Eléred, hogy neked gyónjam meg bűneimet,

de te titokban tartod tieid

*

Úgy beszélgetünk

mintha te lennél a doktor bácsi, én meg a beteg gyerek

*

Még sose láttam a szemében:

én valami újat, igazat mondtam volna neked

*

Örök asszimetriában élünk,

mindig te faggatsz ki engem töviről hegyire

*

Ha fél lábbal jelentkezem Tarzan szerepére,

te még akkor is biztatnál?

*

Úgy irányítja a beszélgetés menetét,

hogyan a neki kedvezőt tematizáljuk

*

Ha már döntöttél és engedsz,

akkor is kéretem magad „csak úgy”...

*

Hiába tudnád rögtön teljesíteni kérésem,

egy-két kört még futtatsz...

Álbarátok befogadása és megtartása

Írta: Jenő -

*

Ha téged ér támadás,

magadtól hátam mögé bújsz, hogy engem üssenek

*

Állítólag szeret,

de ezt csak szóban-mimikában, de nem tettben fejezi ki

*

Tudható,hogy a javamat akarja,

de röstelli szeretetét érzékien kifejezni

*

MM

Sajnálja tőlem a jó szót, elismerést:

legfeljebb hallgat, ha ízlik a főztem

*

Csak akkor ad feleslegéből,

ha hamar visszaadom vagy hálaadó imát kap

*

Kisegít ugyan szorult helyzetemben,

de úgy, hogy többet ne kérj semmit

*

Kétszer ad, aki gyorsan ad –

te olyan lassan adsz, hogy felét se éri...

*

Támogatásodnak – kimondatlan - feltétele van:

pl. át kell térnem hitedre

*

Azért van rám szüksége,

hogy valakinek előadhassa végtelen történeteit

*

Azért van rám szüksége,

hogy legyen, aki csodálja a bölcselkedéseit

*

Legújabb elgondolásaidat, életforma újításaidat

rajtam kísérletezed ki

*

Ha egyszer megbuktam a „vizsgádon”,

nem adsz új esélyt a javításra

*

Ha széttöröm a lelki függőség láncait,

akkor végleg eltaszítasz magadtól

*

„Szeretetedben” mindent megengedsz,

s nem nyesegeted vadhajtásaim...

*

Vallási, iskolai, katonai köntösben

teljesen betörsz kezes bárányodnak

*

Bármí rosszat elhiszel, amit rólam hallasz,

s már nem is vagy rám kíváncsi

*

Barátságunk címén feljogosítva érzed magad

bármikor bármivel zavarni

*

A mélyvízbe dob úszni tanulni,

de vész helyzetben nem dob mentőövet...

*

A focipályán egy mindenkiért, mindenki egyért,

de utána már semmi...

*

A meccs közben teljes a véd- és dacszövetség

– de csak a sípszóig...

*

Békeidőben nagyokat bulizunk,

de ha üldözőim elől hozzád menekülnék...

*

Csak addig barátkozol velem,

amíg egy új „jobb” nem jön, s el is feledsz

*

Humoros szellemességeid

rajtam csattannak, a rovásomra tréfálkozol

*

Meg se próbálsz humorral stb.

éztelenítve elmondani a fájó igazságot

*

Amikor kezeskedni is kellene értem – pl. banknál -, bujkál vagy elhajt...

*

Biztosra ígér munkát, lakást,

így én már – sajnos - nem is keresek tovább

*

Csak kontrasztnak használ,

hogy annál okosabbnak, szebbnek látszódjon

*

Nekem is juttatsz munkát,

de annak nehéz, piszkos, monoton részét

*

Rajtam próbálsz kiagyalt-összeolvasott

oktatási-nevelési módszeredet

*

Úgy bánsz velem

mintha fizetett mindenese vagy alantasod lennék

*

Ha te már nem tudsz megállni a lejtőn,

engem is magaddal rántasz

*

Ha jól megy sorod, lerázol –

ha rosszul, akkor persze „Fogjunk össze!”

*

Módszeresen kiskorúsít:

nem kéri ki véleményem, nélkülem dönt rólam

*

Majd mindenben utánzol

vagy mert istenítesz vagy hogy kifigurázz...

*

Több bajt okoz nekem a levakarhatatlan rajongása

mint más utálata

*

Egy ideig szent emberként tisztelsz,

hogy majd sárba ránts és taposs

*

Ha felhívom, talán még örül is,

de magától sose jutna eszébe kezdeni...

*

Minden bánatod és bajod megosztod velem,

de örömed-jóssorod már nem

*

Csak azért adsz valamennyit kölcsön,

hogy egy jó ideig ne is lássál...

*

Rám varrod magad, egy púp vagy a hátamon –

le se tudlak vakarni...

*

Az az elefánt vagy, aki nem érzi,

mikor felesleges-káros a jelenléte

*

Hálájával tényleg örökké üldöz:

kis szívességemet vég nélkül köszöngeti

*

Hiába adtam bocsánatot,

mégis szinte életfogytiglan kérsz, könyörögsz?

*

Nálad sohasem lehet tudni,

mikor viccelsz és mikor beszélsz komolyan

*

Törődés címszó alatt

utánam koslat és magánügyeimbe üti bele orrát

*

Amikor a legnagyobb szükségem lenne rád,

pont akkor se égen, se földön

*

Minden hozzám szólásodban

van valami kétértelműség, rejtett célzás

*

Barátságod fejében és feltételeként

vétkes cinkosságot kérsz tőlem?

*

Nem is fogod fel,

miért veszem zokon, ha potyára hívsz vagy küldesz

*

Tegnap még lázasan nagy terveket szőttünk,

ma meg alig biccent nekem

*

Ha önhibámon kívül megvárakoztatlak,

drámai jelenetet rendezel...

*

Rólam – pláne előttem – semmi rosszat se szól,

de a rokonaimról annál inkább...

*

Ha el is ismer valamit:

érdemeimet kisebbíti, a szerencsét hangsúlyozza

*

Ha egyszer valami mázlival sikerült,

bedumálod: ez nekem rutin munka

*

Azért és addig fényezel,

hogy a neked oly muszos feladatot önként átvállaljam

*

Nem vagy tekintettel vájt fülemre:

irtózatosan hamisan belekornyikálsz

*

Közös vacsora után angolosan távozol:

benne hagysz a slamasztikában

*

Akire te haragszol, azzal én nem állhatok szóba,

s ha megtudod: végem...

*

Előzékenyen maga elé enged,

de csak mert golyófogónak használ...

*

Ha már elvonult a vihar és az eső,

elsőként rohansz hozzám a köpennyel

*

Ha engem s nem téged ér az igazságtalanság,

akkor nem tiltakozol...

*

Valahogy mindig úgy alakítja,

hogy én lássam vendégül, s ő lazán belibeg...

*

Úgy tesz mintha életemre figyelne,

pedig csak regényhez gyűjt anyagot

*

A szenvedő emberiség bajain annyira elgondolkodik, hogy átlép hullámon

*

Még nem volt olyan dolog,

amit ne te tudtál volna nálam – sokkal – jobban

*

Lelövöd a poént,

elárulod, milyen meglepetésre készülnek ismerőseim

*

Nemhogy tűzbe nem rakod a kezed értem,

de munkahelyre se ajánlasz...

*

Hitetlenkedve csapod össze kezed,

ha sikerült a falba vernem a szöveget

*

Úgy viselkedsz otthonomban

mintha most legelőször járnál nálunk...

*

Ha nálad járok, negédesen kedveskedsz,

mégsem érzem magam „otthon”

*

Úgy viselkedsz

mintha most találkoztunk volna először világéletünkben...

*

A legkisebb megfázásnál már jogot formál rá:

mindenben én szolgáljam ki őt

*

Állítólag értem áldozta fel a boldogságát,

ezt naponta orrom alá dörgöli

*

Te csak boldogtalanként tudsz alkotni,

s ennek mi isszuk meg a levét...

*

Kunyeráló szemekkel dicsérgeted holmimat:

bűntudattal tarthatom meg...

*

Ha te vegetáriánus vagy,

akkor maximálisan ehhez kell alkalmazkodnunk

*

Csak azért gyógyítgatsz házilagosan,

mert sajnálsz a pénzt gyógyszerre

*

Ha a te dolgaid már teljesen rendben vannak,

akkor számíthatok rád?

*

Nehezen kinyögött kérésemre

„prédikációt” rögtönöz a pazarlásról

*

Magától nem jönne rá, mi a bajom,

csak ha transzparensre-égre írom fel

*

Valahogy minden vitánk illetve veszekedésünk után neked áll feljebb...

*

Mintha logikailag lenne kizárva,

hogyszer is ő kezdje a békülést

*

Csak egy kicsit kéne összébb húzódni,

mégsem szorítasz helyet nekem?

*

Az előbb érkezett szerzett jogával visszaélsz,

hiába vagyok rászorulóbb

*

Ha disznóságnak nevezem, ha lehánysz,

kész a feleleted: Ki van lehányva!

*

Nem állítja felszarvazásom,

csak sejtetni engedi: bogarat tesz fülembe

*

Ő csak vágja a fát tekintet nélkül arra a körülményre, hogy rajta vagyok

*

Amíg vendégül látsz, folyton azt kell hallgatnom,

mennyit készültél, költöttél stb.

*

Vársz, főzöl, terítesz és kínálsz –

csak éppen beleköpsz levesembe

*

Annyira kiteszel magadért a vendéglátásban,

hogy rá kelljen licitálnom?

*

Annyit kínálgatsz s kérdezhetsz:

nem tudom elengedve jól érezni magam

*

Visszaélsz a vendégjoggal:

leminősíted házam, flörtölsz feleségemmel

*

Vészhelyzetben sem súg –

helyette kioktat a tanulás fontosságáról

*

Olyan ajándékot ad, amit nem illik visszaadni,

de bajt okoz megtartása

*

Az én farkammal verné a csalánt –

rám tukmálná a kóbor kutyákat stb.

*

Halálra kínozva tornáztatod agyad ötletekért,

csak pénzt ne kelljen adni

*

Diplomáira hivatkozva

atyáskodó szellemi erőszakkal választ célt nekem...

*

Nem tekint egyenrangúnak:

mindig ő az én tanítóm, bírám – sose fordítva

*

Ha adsz is valamit ingyen,

csak abból, amit már amúgy is kidobtál volna

*

Csak arra vagyok jó,

hogyan a társaság vidámítására rajtam élezd eszed?

*

Nem tanít, de inkább idomít,

hogy eldicsekedhessen a „produkciómmal”...

*

Konfrontációra, lázadásra bujtogat,

de ha kitör a balhé, gyorsan eliszkol!

*

A fél vesédet – állítólag – inkább odaadnád,

csak ne kelljen befogadnod...

*

Az ajtód – állítólag – mindig nyitva előttem,

de konkrét meghívás nem jön

*

Állítólag értem hajt,

de igazából naponta megcsal a glorifikált munkával

*

Kívülállótól esetleg,

de magamtól soha nem véd meg: hagy önsorsrontani

*

Téged küldtelek szerelmemhez üzenetemmel,

s te lecsaptad kezemről

*

Valahogy mindig neked nagyobb a bajod,

s mindig tőlem várod a segílyt

*

Anyám azért dicsér fel,

hogy annál lesújtóbb véleményt mondjon apámról

*

Kihúzatja magát a veremből,

de - gondatlanságból? - engem meg beránt

*

Nem is nagyon akarsz kikecmeregni a veremből,

inkább engem is behúzol

*

Annyira az Égbe emelt a tekintete,

hogy akár ki is szenvedhetek előtte

*

Megbízta és felhatalmazta,

de mégsem képviselted jól érdekeimet

*

Mintha az ördöggel cimborálna,

mindig a lehető legrosszabbkor hív fel...

*

Te nem utasítod vissza kérésem,

csak éppen nem vagy elérhető: bujkálsz

*

Csúnyán szakítod meg barátságunkat,

utólag beszennyezve közös időnket

*

Úgy akarod magad bedolgozni új barát jelöltnél,

hogy engem mocskolsz

*

Nem meri bevallani: nem szeret –

fogvicsorgatva, de kitart mellettem...

*

Ha te élvezed saját élvezoncolásod,

nekem is jó képet kéne vágni hozzá?

*

Úgy gondolja, hogy az, ami neki jó,

az automatikusan nekem is az?

*

Kiélvezi, hogy barátja akarok lenni –

hiteget s mulat az erőlködésemen

*

Nemcsak magából ábrándít ki,

de - kis híján végleg - a barátságból is...

*

Csak akkor látogat el, ha egy nagyot domboríthat,

s én ájultan hallgatom

*

Ha nem fogadom el a téged néző passzív szerepét,

rögvest elviharzol

*

Ha meglátogat, elvárja:

műsoros estét produkáljak szórakoztatására?!

*

Levetett gönceiből madárijesztőnek öltöztetve

titokban megmosolyog

*

Olykor imád, máskor gyűlöl mint a bűnt,

csak emberként nem szeret...!

*

Mintha szent meggyőződésed védenéd,

pedig csak a vita kedvéért vitázol

*

Valami Nagy Ügy Szolgájának képzeled magát:

holtomig rajtam élősködik!

*

Nem rombolod káros előítéleteimet:

félsz, hogy megszakad kapcsolatunk!

*

Együtt nevetsz a rajtam csúfolódókkal,

nehogy kiközösítsenek téged?

*

Elvben támogatsz, de gyakorlatban

még szóban sem állsz ki mellettem...

*

Menekültként befogadom házamba,

ő meg ezt nekem otthontalanná teszi

*

Annyira leköti térítgetésem az igaz hitre,

hogyan szomszédok halok mellette...

*

Abban a hiszemben gyújtja alá a máglyát,

hogyan menti meg lelkem?

*

Csak akkor ugrasz utánam a vízből kimenteni,

ha örök hűséget esküszök?

*

Nem engem riogatsz, csak anyámat,

akiről tudod, mennyire vevő rá...

*

Amikor lépnem kellene,

akkor bénít meg aggályoskodó „bölcsességével”

*

Hogy magad is meggyőzd - minden igyekezet hiábavaló -, engem agitálsz?

*

Zokon veszi, ha bátortalanul figyelmeztetem:

ki mint él, úgy ítél

*

Hetente átadja hibajegyzékem,

de megsértődik, ha célzok az övéire

*

Kivenné a szálkát a szememből,

de nem örül, ha az ő gerendáit említem

*

Belehergel nagy hórukk munkába,

ő legfeljebb a könnyebb végét fogja...

*

Munkamegosztás: te vagy az értelmi szerző –

én végzem a piszkos melót

*

Próbálsz úgy manipulálni:

saját akaratomként éljem meg elhatározásod...

*

Vendégem vagy és úgy nézel szét lakásomon,

hogyan szégyellem magam...

*

A szívességi lakáshasználat után

nagysokára érzem ismét otthon magam!

*

A te szemed tükreben

egyre csúnyábbnak, butábbnak látom magam

*

Olyan nagy vendégséget csapsz,

amit én sose tudok neked viszonzni

*

Minden kívánságom lesve

annyit ugrálsz körülöttem, hogy lemerevedek...

*

„Bezzeg gyereket”, „mintaférjet” csinálsz belőlem

s így közmegutáltatsz

*

Olyan drága ajándékot veszel nekem,

amin rajta marad az árcédula...

*

Olyasmit ajándékoz,

ami bizalmaskodó, didaktikus vagy megszégyenítő

*

Butaságból teszel fel mások előtt

tapintatlan, indiszkrét kérdéseket?

*

A legjobb falatokat teszi elém -

csak épp a torkomon akad: kinézi számból

*

Ingyen tanít, de később azután

jócskán benyújtja a számlákat...

*

Ha feljebb emelkedsz a ranglétrán,

akkor lecserélsz mint egy karórát

*

Elhitted: véd- és dacszövetség van közöttünk,

de eladsz Júdás pénzen

*

Még akkor se állsz ki mellettem,

ha azt képviselem, amit te is gondolsz!

*

A legritkábban engedsz induló álláspontodból,

s mindig tied az utolsó szó

*

Mint lámpa, ha lecsavarod,

ne égjek, ha nem akarod: legyek automata gép

*

Az utolsó cseppig kiélvezed a helyzeted:

ha igazad van – leütöd a ziccert

*

Nem akkor és nem azt ad, mint amit kértem –

mégse győzi felemlegetni!

*

Azzal mentegeti magát, hogy „ő így van kódolva”:

nem tud titkot tartani?!

*

Négyszemközt megosztott negatív véleményem

elszólod az érintett előtt

*

Te Péternél többször és kevésbé éles helyzetben is letagadsz engem!

*

Állítólag az én érdekemben

hajtod be tőlem adósságom az utolsó szegig

*

Segítőkész, túlbuzgó Mekk mesterként

minden javíthatót elrontasz

*

Mindig rengeteg a szabadidőd,

csak pont akkor halaszthatatlan a dolgod?

*

Tőlem elvárná.

hogya nap és éj bármely szakában rendelkezésre álljak!

*

Gúnyos iróniával „dicsér”,

ami rosszabbul esik, mintha egyszerűen szidna!

*

Hiába állítod az ellenkezőjét:

érezem s ki is derül: nem értem haragszol!

*

A látszatból ítél, s elkönyvel lusta dögnek,

s így még belém is szuggerálja

*

Tiszta jó szándékból, de „hallucinálva” vaklármázol –

a frászt hozod rám!

*

Nem osztoszol gyászomban –

nem mutatsz, de nem is érzel részvétet...

*

Fogadatlanul prókátorkodsz,

s ráadásul még ártasz is az ügyemnek

*

Akkor is védesz, ha nem támadnak,

s pont ezzel teszel engem gyanússá

*

Úgy érdeklődsz dolgaim felől,

hogymindenbe beleütsz az orrododat?

*

Folyton benyomul az életterembe,

s bekukucskál fazekamba és ágyamba

*

Az én érdekemben nem ismer irgalmat, kegyelmet,

s ró fel minden hibát?

*

Illemből meghallgat ugyan engem,

de vagy bizalmatlanul vagy tűkön ülve!

*

Csak titokban találkozol velem,

mert szégyellsz a család, barátaid előtt?

*

Vagy pedagógiai célzattal ajándékoz

vagy inkább csak magára gondolva...

*

Ész nélkül felvett hitele törlesztése érdekében

engem verne adósságba!

*

Kezességet vállalok érte,

de ő elkönnyelműsködi a törlesztést...

*

Beengedlek egy ingyen vacsorára,

te ott is alszol, távozáskor meglópsz...

*

Ha a közelemben vagy,

feszült és bűntudatos leszek mint a rendőr láttán

*

Minél kevésbé van meggyőződve igazáról, annál vehemensebben győzköd

*

Mindig ki kell érdemelnem,

hogyan társaságodban lehessek: vizsgáztatsz

*

Ha végre valahára jó a kedvem,

akkor azért aggódsz, hogy ne legyen sírás a vége

*

Ő dúsgazdag hedonista,

s azt imádja bennem, hogy én „aszkéta” vagyok...

*

Rozzant viskómban végig kell hallgatnom

külföldi nyaralásaid sztorijait...

*

Te tízszer is elmész nyaralni,

s egyetlenegyszer sem viszel el magaddal

*

Nem felejtet el egy könnyelmű ígéretem,

s állandóan vele macerálsz

*

Ha politikai nézeteink éppen divergálnak,

akkor biztosan elhanyagolsz

*

Akkor sem avatkozik közbe,

ha szeme láttára ásom el isteni talentumaim

*

Mindig azokat a kérdéseket feszegeti,

amik elválasztanak-eltávolítanak

*

Tisztában vagy rákfóbiámmal,

mégis friss hírekkel a frászt hozod rám

*

Egy ideig életképtelenné kényeztetsz,

majd hirtelen kiteszel a vadonba

*

Nem akkor veszélyes, ha elveszi,

hanem ha növeli a kedvem az öngólhoz

*

Úgy hallgat mint rossz tanár a „rossz” diákját,

akitől ő mit is tanulhatna!

*

Haragszik rám, mert nem tud elfogadni

s nem tud mindent viszonzni?!

*

Vétkezik ellenem, s mert nem akarja-tudja jóvátenni,

ezért rám haragszik...

*

„Örök haragot” játszik velem:

még egy találkozásnyi esélyt se ad?

*

Természetesnek veszed az érted hozott

mégoly nagy áldozataimat...

*

Mesterséges próbák elé állítasz,

hogy vajon méltó társad lennénk-e...

*

A légynek se árt,

„csak” kisugárzó boldogtalansága terhét rakja miránk...

*

Tüntet a boldogtalanságával,

nem akarja felfogni: ez rák a társaséletben

*

Permanensen sugárzod az S.O.S. jeleket,

de nehezíted, hogy segítsek

*

Te nem aktívan rúgsz belém,

csak éppen passzívan feltartasz

*

Kihasználva jószívűségem és együgyűségem,

minden értékem elcsaklizod

*

A vendégjoggal visszaélve kieszel a vagyonomból:

mint Pénélopét a kérők

*

Hálálkodok adományodért,

pedig én most pont nem ezt kértem volna...

*

Te az én nevemben ígérsz ezt-azt,

de nekem kell majd kimagyarázni...

*

Úgy használsz engem

mint a nagymenők egy hangulatteremtő előzenekart

*

Úgy akarsz velem egyenlő lenni,

hogyan lerántasz a te alacsony szintedre

*

Jóakarattal kisegítő osztályt javasol gyerekeimnek:

a biztos leszakadást

*

Addig rinyál, panaszkodik,

míg „önként” át nem engedem helyem a sorban

*

Lekezelően érintkezel velem

mint aki a társadalmi rang magas lován ül...

*

A rosszra csábítasz

és kitanítasz a lopás, csalás „mesterségére”

*

Mindent rámhagy mint egy bolond öregre

siettetve így szenilissé válásom

*

Nagyon mereven tartod magad merev formákhoz, lakásodra se hívsz meg

*

Addig barátkoztál velem,

míg ki nem derült, hogy egy pályán versenyzünk

*

Tudtomon kívül az én nevemben jársz el:

rosszul csengővé teszed nevem

*

Nem ápolsz és nem vigasztalsz,

pedig egyedül csak rád számíthatnék

*

Ahelyett, hogy összebékítenél a haragosommal:

az árokból szakadék lesz

*

Roszmájú megjegyzéseid miatt

semmi sikernek nem tudok tisztán örülni

*

Trehányan, rosszul mondja el a dolgom,

ezért fölös pluszmunkákat okoz...

*

Vadidegen embereknek engedsz

teljes betekintést családunk belügyeibe

*

Minket hoz kínos helyzetbe azzal,

hogy kiteregeti a családi szennyesünket

*

Botcsinálta doktorként elhiteti velem:

csak pia segít ki a depresszióból...

*

Ha már te meddő vagy,

szülési-gyerekteljes rémtörténeteket mesélsz

*

Esetleges tévedéseimet

szándékos hazugságnak állítod be

*

Élvezed is, ahogy sportos vezetésed miatt

az anyósülésen rémüldözők

*

Úgy tesz mintha szövetségesem lenne,

a döntő ütközetben cserbenhagy

*

Jelentéktelen dolgokban abszolút számíthattam rá,

a létfontosban nem

*

Barátságot színlelsz,

hogy sameszod legyek és kezéd alá dolgozzak...

*

Amíg gazdag, híres vagy hatalmas

vagyok vagy lehetek - addig sűrűn keresel

*

Amíg egy gyülekezetben járunk és ki van adva,

addig túlbuzgón törődsz velem...

*

Alig várod, hogy megsértődhess,

s nekem kelljen téged engesztelni?

*

Hiába hogy nem akarok átmenni az úton,

te jó pont gyűjtésből átrángatsz

*

A legjobb védekezés a támadás:

bűntudatból keres mindig fogást rajtad

*

Nem oldod, de bebetonozod gátlásaimat,

hogy más nőhöz, férfihoz ne is közeledjek

*

Féltékeny nőismerőseimre, majd feleségemre –

szinte teljesen kisajátítana!

*

Úgy működsz mint egy energia vámpír,

távozásodkor újjá kell éleszteni

*

Éveken át hitegetté a barátságoddal:

én elfonnyadtam, te elpárologtál

*

Csak addig érdekeltelek, míg ellenálltam neked –

majd leléptél

*

Jó barátok lehettünk volna,

de te szerelmi viszonyt akartál: egyik se lett

*

Rosshiszeműen hallgatsz –

bármit elhiszel, amit rólam mondanak

*

Nehezen akarsz megérteni a nehézségeimet,

hogy ne kelljen átvállalni

*

Csak félszívvvel, gépiesen imádkoztál értem –

mielőbb gyorsan kipipálva

*

Nekem mindig elfelejtettél szólni,

ha egy jó kis potya buliról értesültél

*

Te leginkább azt élvezted,

ha kicsit mindig bizonytalanságban tarthattál?

*

Ha elcsüggedek, te is csüggesztesz –

ha szárnyalok, akkor lehúzol?

*

Csak annyi tudást-információt adtál át,

amennyit éppen kiköveteltem

*

Nem álltál ki béremelésemért,

pedig te vittél oda, s te ott vagy valaki

*

Nem figyelmeztettél, hogy menjek fogorvoshoz –

pusztán „tapintatból”...

*

Mindig csak maximum azt kaptam tőled,

amit éppen érdekeltem

*

Szépeket ígértél,

s már ezért hálálkodnom kellett volna neked...

*

Nem tett eleget a meghívásomnak,

csak ha egy illusztris személy is jött

*

Méltatlan feltételekkel hívtál magatokhoz:

egyszerre és sokáig letudni

*

Minden kis segítséged nagydobra vered,

nehogy titokban maradhasson

*

Meghagytál a tévedésemben,

nem vetted a fáradságot kijózanításomra

*

„A kórházat nem szereted” ürügyén

nem is látogattál meg

*

Nem váltottál ki a fogságból,

sajnálta rád a váltságdíjat

*

Rám hagytad a hülyeségem –

engedtél sofőrként is lerészegedni

*

Amit rád bízta, arra nem vigyáztál –

Álbarátok befogadása és megtartása

Írta: Jenő -

vagy kölcsönözted, eladtad stb.

*

Beleolvasgattál elől felejtett naplómbe,

leveleimbe, határidőnaplómbe

*

Saját munkahelyed görcsösen féltve

értem nem szóltál egy jó szót

*

Ha neked semmiről nem kellett lemondani,

akkor esetleg támogattál

*

Soha nem mulasztod el az alkalmakat,

hogy adósságomra figyelmeztess

*

Elrontottad az ünnepeimet,

ha éppen olyan hangulatod volt...

*

Anyeginként heccből vagy más okból,

kihasználva csáberődöt, kikezdtél a barátnőmmel,

*

Nem fogadtál el olyannak, amilyen vagyok:

állandóan munkálkodtál rajtam

*

Sose éreztem, hogy valamiben felnéz rám –

a példaképe is vagyok

*

Soha nem bízta meg teljesen bennem –

gyereked nem bízta meg rám

*

Magadnak akarta felnevelni

öreg korodig magad mellett tartva

*

A kollektív felelőtlenséggel próbált elaltatni

belerántva csoportbalhékba

*

Te is rávertél arra a pokrócra,

amikor anonim és bandába tehetted

*

Nem kockáztattad meg miattam,

hogy netán népszerűtlenebb leszel

*

Túl sokat képzeltél magadról,

s így akartál engem tanítani, felvilágosítani

*

Régen még magaddal vittél kirándulni stb. –

ma letagadod, hogy ott voltál

*

Ha betoppanok, elrakod a drágább italt

és a most vett drágaságokat

*

Gyermekvigyzó helynek használsz:

kereszténységemre stb. apellálsz

*

Túl praktikusan oldod meg

a kínosan kiprovokált egyszeri vendéglátást

*

Előzetes egyeztetések után fogad,

s akkor is egyfolytában óráját nézi...

*

Beszélgetés közben alig leplezve

folyton másutt járnak a gondolataid

*

Érezteted velem,

mekkora áldozatot hozol, ha időt szakítasz rám

*

Már egy hét múlva sem emlékszel arra,

amit lelkedre kötöttem

*

Olykor még az én nevem is eltéveszted,

hát még a kisgyerekeimét

*

Vagy elfelejtesz felköszönteni,

vagy a legolcsóbban, legfantáziátlanabban úszod meg

*

Csak kimondott kérdésekre feleltél,

arra is gondolkodási idő nélkül

*

Csak ha már nem kerülhetted el a találkozást,

akkor állsz meg velem

*

Csak azért súgsz,

hogy a tanár lássa, mennyire felkészült vagy?

*

Minden programodra hívsz,

de előtte sose kéred ki a véleményem

*

Csak arra használsz,

hogy mellettem nagyobbnak, okosabbnak látszódj

*

Az érdekeim védelmében teszed?

Pedig csak feleslegesen lázítasz...

*

Úgy tesz mintha tudna és vezetne –

de csak vak vezet világtalant

*

Jogos kritika címén folyton bánt –

erőm elfecsérlődik a védekezésre

*

Azért tart szegénységben,

hogy folyton rá szoruljak és „segíthessen”

*

Sokat mondva már maga is elhiszi:

a javam akarja - biztosítási, hitelajánló ügynökként

*

Jótevőmnek hiszed és mutatod magad,

mert éhbérért foglalkoztattál

*

Ha neked nem kerül semmibe,

akkor könnyen kibicelsz az élet-partimban

*

Egy csónakban evezünk!? –

de én lent gályázok, te meg fent napozol

*

Csak azért vagy mellettem,

hogy a dicsfényemben sütkérezhess...

*

Csak úgy és csak annyit tanítasz,

hogy a jövő héten ismét hozzád jöjjek

*

Mindig engem kértél meg,

hogy osszam el „testvériesen” a tortát stb.

*

A sorban elélem állsz,

de ha veszélyes a küldetés: engem küldesz előre

*

Megmagyarázod miért jó nekem is az,

ha mindig te állsz az én vállaimra

*

Ha – hívatlanul - meglátogatsz,

ez valahogy mindig ebéd idejére esik...

*

Te elmész kirándulni és megfőzők –

te beesel, eszel, majd prédikálsz...

*

Azon a címen, hogy szerelemben nincs barátság:

lecsapod kezemről Őt

*

Mindig elhalmoz ígéretekkal,

de nem nagyon gondol bele teljesítésükbe

*

Természetesnek veszed,

hogyan én ugrálok körülöttem és körülrajonglak

*

Ha marad rám kis idő,

akkor nem zárkózol el meghallgatásom elől...

*

Ugye, lelkem üdvözlése érdekében

gyűjtsd meg alattam a máglyát?

*

Hiába kérek a kegyelemdöfésre –

neked fontosabb „humanizmusod”

*

Barátságunkra hivatkozva

tisztességtelen dolgot kér-követel tőlem...

*

Azért vállalod el: jelents rólam,

mert ha más tenné: rosszabbul járnék?

*

Szabadításom az ürügy,

de árulásával magának akar nagyobb kenyeret

*

Tényleg azért örül katonai behívómnak,

hogy ott majd emberré faragnak?

*

Egy fedél alatt meglenni vele? –

Velem is felsőbbrendű embert játszik...

*

Nemcsak szükséghelyzetben hanyagol el.

Család, munka ürügyén kiszorít életéből

*

Felköszöntéseid, jókívánságaid

fájóan nem személyre szólóak...

*

Ha nem fejezem ki egyértelműen és világosan kérésem, akkor soha a bűdös életben nem érzem rá...!

*

Pedagógia célzattal szabad meg:

mennyi ideig tartson a mosolyszünetünk!

*

Mindenkit barátjának akar,

ezért eggyel – pl. velem - sem mélyíti el...

*

Engem egyedül mindig kevésnek, unalmasnak tart:

csak mással együtt hív

*

Csak semleges témáról beszélget –

fél: ha én megnyílok, ez őt is kötelezi

*

Barátságéhséged miatt erőlteted a kapcsolatunk,

ezért izzadtságszagú

*

A bajtársi, kollegiális, partneri kapcsolatunkat

akarná barátságnak venni...

*

A barátságunk „jogcímén”

folyton a nyakamon lógsz és kotnyeleskedsz

*

Barátom lehetnél,

de te az istenem vagy az élettársam helyére pályázol?!

*

A felebarátság nálad azt jelenti,

hogy a másik feled nekem ellenség?

*

Felebarátom – nélküle félelmem vagyok,

ezért tragédia, ha félbehagy

*

Még nem volt eset,

hogy a távolból megérezte volna a bánatom, örömöm

Írta: Jenő -

*

Bizonyos témákban zavarba hozóan őszinte,

másban elhallgatással hazudik

*

Én fülig szerelmes vagyok belé,

ő meg „csak” barátkozni akarna velem

*

Amíg a vendége vagyok,

addig minden kívánságom lesi – utána alig köszön

*

Megunt szerelmednek ajánlod szakítás helyett:

legyünk ezentúl barátok!

*

Mindig a javaimra, az ismerőseimre stb. vagy kíváncsi,

de sohasem rám?

*

Ha nem is kened rám disznóságaid,

de azért át soha nem vállalnál belőlük

*

A „barátkozásra” fenntartja a szombat esti bulit –

máskor csak ellenfél...

*

Szeretne magának sakkipartnerként megőrizni,

ezért kicsit „barátkozik”

*

Pont akkor pártol el mellőlem,

amikor leszálló ágban leginkább hiányzik...

*

Beugrat a balhéba, de megígéri:

ha lebukok, majd felkarolja a nőmet

*

Amit elcserél velem, azt eladja,

illetve előbb-utóbb visszakéri...

*

Nagy fogadalmak és hűségeskük után

már másnap újra „megcsal”

*

A szerzetrendi barát mivoltunk

több mint „elvtársi” egymásrautaltság?

*

Vagy fölém vagy aláim rendeled magad,

de egyenrangúan mellém soha?

*

A fronton életét kockáztatta értem,

a bajtársi találkozón már pénzét se

*

Kettőnk egységében óriási erő lenne,

kétségeid engem leamortizálnak

*

Baráti kézfogásunkkor

máris teszteled pillanatnyi lelki gyengeségeimet

*

Kézírásomat grafológussal elemezteted

titkaim kifürkészése érdekében

*

Játékos kedvű vagy,

aki csak arra nem figyel, hogy az idegeimmel játszik

*

Sok év ismeretség után még olyan vagy

mintha tegnap találkoztunk volna

*

Olyan könnyen válsz el tőlem

mintha nem lehetne ez akár a legutolsó...

*

Annyira hasonlónak válsz hozzám

mintha az epigonom, imitátorom lennél!

*

Az ellentétek vonzzák egymást –

törekszel rá, hogy mindenben ellenpontozz

*

Csak telefonon szeret traccsolni velem,

de „testi” közelségem irritálja

*

Ha megkérném, hogy masszírozzon

vagy vágja le a körmöm: iszonyodna

*

Csak akkor keresi a társaságom,

ha éppen csúcsformában vagyok

*

Neked egy szerelmed volt és van.

De a „barátaidat” évenként cseréled?

*

Tőlem kiköveteli a feltétlen megbocsátást,

ő irgalmatlanul kipellengérez!

*

Barátságunkért (?) előbb beáldozza az igazságot,

így utóbb széthull az is

*

Neked a meleg baráti kapcsolatba

a szexuális érintkezés is belefér, sőt?

*

Annyira megszállja a tréfa démona,

hogy egy poénért eladja barátságunk

*

Annyira nincs humorérzéke:

minden ártatlan tréfámon vérig sértődik

*

Annyira hiú:

rögtön szakítással fenyeget, ha azt nem legyezgetem...!

*

Olyan gőgös, öntelt és önhitt,

hogy nem érzem: rám nagy szüksége van

*

Nem adja meg azt az érzést:

létfontos kapcsolatok fűznek minket össze

Csak szolgát, alantast keresel,

akivel te leereszkedően bratyizhatsz

*

Nem tudja kimutatni állítólagos szeretetét:

távolságot tart iróniája

*

Az életed fontos területeit teljesen lezárnád

és engem onnan kizárnál?

*

Kiváló társ vagy az eszmecseréinkben,

de kisujjad se mozdítanád értem!

*

Nem mernék vele komoly,

őt önismerethez segítő ugratást megcsinálni

*

Bármire kérhetem, csak játszótársam nem akar lenni: életem elszürkítője

*

Az életét hajlandó lenne feláldozni értem,

de a Meggyőződést nem...

*

Alkalmi kisegítőnek, tanácsadónak használsz,

akit kifizetsz és mehetek

*

Soha semmivel nem akar nekem se tartozni,

rögtön törleszti sérelmét is

*

Barátságunkra túl nagy terheket rak,

majd bírál, hogy gyenge vagyok

*

Csak azért akarsz barátkozni velem,

hátha közben Tebeléd szeretek?

*

Minden tisztázó vitánkat veszekedésnek látva eliszkol, hátha verekszünk, s neki közvetíteni kéne

*

Ha már rég találkoztunk,

akkor már elhalványul emlékem, össze is téveszt

*

„Mindent vagy semmit” akar:

költözzünk kommunába vagy búcsúzzunk!?

*

A felebaráti szeretet minimuma

részéről már kegyként osztott maximum

*

A szerelem mintájára fogja fel barátságunk:

váratlanul jön és megy...?

*

A házasságból akar barátságot csinálni:

a végén egyik se lesz belőle...

*

Ismerve a szokásaimat,

mindenem dicséri, hogy így neki ajándékozzam

*

Nagy barátságunk véget ér,

ha vizsga stb. versenyhelyzetbe kerülünk

*

Annyira fél a szakítástól,

hogy soha nem mer ellentmondani nekem

*

Annyira szeret, hogy magával ragad a halálba:

ne szenvedjek nélküle

*

Ami az enyém, az a tiéd –

ami a tiéd, ahhoz nekem semmi közöm

*

Kihasználod, hogy erősebb vagy –

ha már elfogynak egyéb érveid

*

Beugrasz, kioktatsz és „felizgatsz”,

majd sorsomra hagyva elviharzol...

*

Amíg rám volt szorulva, hajlongott –

most meg már szinte le se köp...

*

Ő is pont abban a csárdában akar dudálni mint én –

hogyan férnénk össze?

*

Engem csak arra használ:

visszhangozzam, felerősítsem, továbbítsam...

*

Nekem dicsekszel el szerelmi hódításaiddal,

aki még szerelmet se vallott

*

Nem győzől végtelenül sajnálni,

de még jobban sajnálsz megkínálni...

*

Amit ő is tanult, szerzett stb.,

azt úgy állítja be mint amivel születni kell

*

Amíg én éhség sztrájkolok,

te stikában hazamész aludni - és uzsonnázni?

*

Buzgalommal ad hitelfelvételi tanácsot –

csak épp kezességet nem vállal

*

Csak akkor nyújt menedéket,

ha áttérek a hitére vagy a pártját éltetem!

*

Ketten egyek vagyunk:

de ő akar lenni a fej s a has, én meg a váll és a láb

*

Megértésem kéri:

a hercehurca miatt ne kelljen mellettem tanúskodnia!

*

Összetartozásunk alapja,

hogyan fedezzük és elnézzük egymás bűneit?

*

Bármikor belevág a szavamba,

hisz amit ő gondol, az biztos fontosabb...

*

Ami hálás szerep, azt rögtön magára vállalja,

a hálátlant rám hagyja

*

Barátságra hivatkozva jár a boltomba,

s hozomra „vesz” és visz ezt-azt...

*

Amikor meghaltam, akkor derül ki:

Ő is milyen nagyon jó barátom volt

*

Ha nem figyelmeztetünk,

magadtól nem adod át helyed a csapatjátékban

*

Inkább üssön pofon,

de ő lelke sem sebz, kedvem, lendületem töri

*

Annyira jól érzi magát a vendégségben:

három napon túl odabűdösödik

*

Nem az életproblémámra koncentrálok,

de azt adja elő, ami éppen izgatja

*

Én a sántaságot veszem át tőled –

te az én vaksiságom tanulod el?

*

Csak úgy tud tőlem kérni,

hogyan szinte kötelességemmé teszi, hogy adjak

*

Elveszi tőlem azt a jó érzést,

hogy én most elemi kötelességemen felül...

*

Előbb-utóbb teljesíted kiválogatott kívánságom,

csak győzzem kívárni

*

Meghívom, befogadom házamba,

mégsem tartja tiszteletben szokásaim

*

Ami neki nem sikerült,

arról engem is nagy hévvel lebeszélne...

*

Barátságunk csak bűnözők cinkos összekacsintása, kölcsönös falazása

*

Hiába van nálam már ezredszer,

még a vécére is ki kell kísérenem...

*

Hiába vagyunk mi erősek,

ha ő önhibájából a gyenge láncszem...

*

Elvárná, ha ő éppen a kútba ugrik,

akkor én is tegyem ugyanazt

*

Nemcsak lakásom, ruhám,

de gyerekeket, asszonyomat is kölcsön kérné...

*

Ha tűzvész lenne, onnan kimentene,

de az uzsonnáját nem osztja meg

*

Ő egy kiválasztott Übermensch –

én örüljek, hogy zongoráját cipelhetem

*

Mindig te akarsz kettőnk közül a vezető lenni –

és minden területen...

*

Pusztá nemtörődömségből, fegyelmezetlenségből pazarolod a drága időm

*

Évek múltán sem tudod,

mi a kedvenc ételem, s milyen a napirendem...

*

Bármilyen jutsz, akkor rögtön bejelentkezel,

hogyan azt felezzem meg!

*

Ha egyszer valamit felajánlottam neked,

te attól fogva jogot formálsz rá

*

Tudod, hogy lehet levenni a lábamról

s visszaél ezzel a tudáshatalommal

*

Mintha tapintatból nem beszélne halott gyerekemről,

de ez csak mentálhigiénés önvédelem nála!

*

Valahogy mindig akkor érkezel,

amikor már leszüreteltünk: már mulatunk

*

Minden kérdésben tőlem várja a választ,

s neheztel, ha nem kapja meg...

*

Azt várná el tőlem,

hogy helyette döntsek és viseljem is a felelősséget

*

Ha egy dologban fel is nézek rá,

akkor mindenben ő akar kioktatni!

*

Amikor már megvan a baj,

akkor rohansz hozzám az ún. jó tanácsoddal...

*

Zokon veszi, ha nem avatom be

a hálósobám-házaseséletem intimitásaiba...

*

Kimentettem a vízből –

azóta is annyira kapaszkodik belém: nem ereszt

*

Amit neki kölcsönadtam,

azt az idő múltán saját tulajdonának veszi

*

Valahogy praktikusán mindig úgy alakul,

hogy ő jön hozzám vendégségbe...

*

Csak azért tanítasz olyan buzgón,

hogy jó janicsárt nevelj belőlem?

*

Te mindened megosztod velem,

még a legjelentéktelenebb gondolatod is

*

Az igaz szó keserű,

de ő mindig mézesmázaskodik, negédeskedik velem

*

Évek teltek el, mire végre a bajban kiderült,

kit gondoltál te barátodnak

*

Abba a kézbe még bele is harap,

amelyik jót akar neki enni adni...

*

Nemcsak enni-inni,

de egyben vagy inkább adni-venni is akarna velem

*

Hozzám mindig farkaséhesen jön,

engem mindig ebéd utánra hív

*

Valahogy mindig neki van a nagyobb baja,

s halaszthatatlan dolga

*

Minden egyes összeveszésünk után

nekem kellene kezdeni a békülést...

*

Sose felejtí el szóba hozni,

hogy neki mikor milyen napja, ünnepe van...

*

Vagy meg akarja úszni az ajándékozást,

vagy zavarba hoz, lekötelez vele

*

Egy ideig barátkozott,

hogy azután a legnagyobb ellenségem lehessen

*

Világmegváltó dolgokról beszél,

de fogorvoshoz-nőgyógyászhoz nem visz

*

Távozásod után távolabb kerülök szerelmemtől

és otthonom is idegenebb

*

Amikor kalákában építjük házam,

akkor beteg – a házavatón már mulat...

*

Az én bajomat rendszeresen elbagatellizálsz,

a tiedet dramatizálsz

*

Azt hittem barátom vagy,

de csak a közös ellenség gyűlölete tart össze

*

Ha meghívsz, akkor mehetek –

de váratlanul vagy hogy ott is alhassak...

*

Úgy mozogsz lakásomban, lelki világomban

mint elefánt a porcelánboltban

*

Amikor felkapaszkodott a számlélétrán,

már nem kereste a társaságom

*

Amit ő itt és most magának jónak gondol,

azt akarja rám erőszakolni

*

Csak azért adsz drága ajándékot,

hogyan megvesztegess, lekenyerezz...

*

A tőlem kapott nagy kölcsönből

ő magasabb nívón él mint én magam!

*

Az idegeimre mész

a rajongásig fajult „szereteteddel”, imádatoddal

Írta: Jenő -

*

Isten emberét látja bennem:

minden pizlicséré ügyben is tanácsom kéri

*

Belelovalsz a nagyfaszokodásba

*

Egy kicsit hippiskedtél velem,

majd te visszamehettél gazdag szüleidhez

*

Ahogy megnőösült,

teljesen felszámolta kapcsolatunkat

*

Az elbukónak barátja nincsen

*

Csak addig a barátom,

amíg partner vagyok élethazugság játszmáiban

*

Csak akkor maradna a barátom,

ha én tökéletes, hibátlan lennék

*

Szesztestvér,

aki a verekezésnél elpucol

*

Együtt nevettél a rajtam gúnyolódókkal,

nem voltál velem szolidáris

*

Addig járt hozzám,

amíg diszkréten kielégítettem szemérmes koldulását

*

Azért találkozik velem,

hogy regényéhez életanyagot gyűjtsön

*

A boldogtalanságával fertőz,

mégse engedi, hogy terápiás tanácsot adjak

*

Próbababának tekint,

akin bebizonyítja nevelési stb. elvei helyességét

*

Amikor a gyanú rám terelődik,

ő az első, aki hitelt ad a látszatoknak

*

Csak addig jár hozzám,

amíg el nem tanul, el nem les minden fortélyt

*

Ha már nem hallgatom ámulva és ájultan,

akkor odébb áll egy házzal

Álbarátok befogadása és megtartása

Írta: Jenő -

*

Soha nem örültél szívből az én sikeremnek,

inkább bánkódna kudarcomon

*

Olyan helyzetbe hoz:

ha nem segíték, egy utolsó alaknak éreznem magam